

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 46. Concilii finis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. *rum, Judicii Ecclesiastici, & Depositionis mimice fuisse imitatos, impietate etiam inter Infideles inaudita. Itaque Sacra Synodus prohibet, ne imposterum, quicumque nomen Christiani gerit, ejusmodi nefandis ludibriis Religionem vilipendere præsumat, aut alios talia facientes silentio tegat. Si Imperator aut Optimatum aliquis ea insania laboret, illum Patriarcha & Episcopi coerceant, Sacramentis privent, pœnitentiam injungant, & si repugnet, anathemate feriatur. Si Patriarcha Constantinopolitanus ejusque Suffraganei existente casu suis partibus desint, deponantur. Illis vero, qui tempore præterito operam sacrilego mimo dederunt, hanc injungimus pœnitentiam. Annis tribus a Communionem sint separati. Anno primo sint extra Ecclesiam stentes, secundo stent inter Catechumenos, tertio inter Fideles. Quæ in hoc Canone ad Photium pertinent facile dispiciuntur.*

§. XLVI.

Concilii finis.

Postquam Canones fuissent recitati, ipsa Concilii Definitio promulgata; quam duo Metropolitæ, Metrophanes Smyrnensis & Cyprianus Claudiopolitanus unus in superiore & alter in inferiore parte Conventus legerunt. Est vero hæc

hæc Definitio sermo admodum prolixus, Sæculum IX.
 qui in prima parte continet amplam Fi- A.C. 870.
 dei Confessionem, addito contra Hære-
 ticos præsertim Monothelitas, non omis-
 so Honorii nomine, & contra Iconoclas-
 tas Anathematismo. Septem Concilia
 generalia approbantur, quibus istud o-
 ctavum jungitur, & sententia in Pho-
 tium a Nicolao & Hadriano Pontifici-
 bus pronunciata confirmatur. Tum Ba-
 silio Imperatore interrogante, an omnes
 Episcopi huic Definitioni consentirent,
 cuncti acclamando consensum suum pro-
 fessi sunt, laudes Imperatoris, duorum
 Pontificum & Patriarcharum addentes,
 atque Photio, Gregorio, & Eulampio a-
 nathema dicentes. Tandem lecta est
 oratio Imperatoris, in cujus exordio gra-
 tias agit Episcopis, quod tantum labo-
 rem subierint, & subjungit: *Si quis ha-*
bet, quod contra hanc Sacram Synodum
Canones aut Definitionem proponat, is
in medium prodeat, & dicat, sive Epis-
copus sit, sive Clericus, sive Laicus. Et
si enim Laicis non competat de rebus Ec-
clesiæ disputare, modo tamen hanc eis li-
centiam damus, ut postea nullius conditio-
nis homines contra hæc Decreta mutire
audeant. Non ignoratis, quantæ molis
fuerit, Legatos Romanos & Ecclesia-
rum Orientalium congregare; quod an-
te id tempus complures frustra tentave-
rant.

p. 1153.

Sæculum IX. A. C. 870. *rant. Si ergo quisquam rem gravis momenti indicare cupit, loquatur Concilio aduocatum congregato. Quippe, eo soluto, non amplius erit loquendi tempus, nec nos cuiquam cuiuscunque Dignitatis sit, si Concilio obedire detrectet, veniam concedemus. Vos vero Episcopi, Amici Dei, docete oves vestras, eis qualibet die Dominica Doctrinam Cælestem annunciate, & errantes ad ovile reducite. Etenim sciatis velim, si hæresis in cujusquam vestrum Diœcesi detecta fuerit. Episcopum a suo Patriarcha esse damnandum. Custodite pacem inter vos, & concordiam, quam in hoc Concilio stabilivistis. Clericos quoque ad amorem pacis exhortor. Vobis autem, qui Laici estis, sive in Dignitate constitutis sive privatis, non licet de quæstionibus Religionis differere, sed hoc Episcoporum est officium. Etsi scientia & virtute emineat Laicus, de numero ovium non eximitur. Episcopus econtra, etsi minime ad perfectionem vita pertigerit, nihilominus Pastor est, quamdiu veritatem docet. Subditi ergo estote Præpositis vestris, & Judices vestros nolite judicare.*

p. 1155.

Peractis omnibus, cum Legati Romani Imperatores ad subscribendum primo loco invitarent, Basilius, ego quidem, inquit, post omnes Episcopos secundum exempla Antecessorum meorum, Constan-

stantini Magni, Theodosii, Marciani, a-
 liorumque subscribere cuperem, sed, quan-
 doquidem ita vultis, post omnes Legatos
 subscribam. Tunc Donatus Episcopus
 Ostiensis subscripsit quinque Exemplari-
 bus, quæ quinque Patriarchis traderen-
 tur, & postea ceteri duo Pontificis Lega-
 ti addita semper clausula: (*) usque ad
 voluntatem Papæ. Nempe si ipse con-
 sentiat, & quod factum, ratum habeat.
 Postea subscriperunt Ignatius Patriar-
 cha, Josephus Legatus Alexandrinus,
 Thomas vices gerens Sedis Antiochenæ,
 & Elias Legatus Jerosolymitanus. Tum
 Imperatores quoque subscriperunt in
 hunc modum; Basilius solummodo Cru-
 cem formavit in singulis quinque exem-
 plaribus, Constantinus vero pro se &
 fratre suo Leone Cruces formans adscri-
 psit trium Imperatorum nomina, & re-
 liqua Christophorus Notariorum Præfe-
 ctus scripsit. Tandem Basilius Archi-
 episcopus.

Sæculum IX.
 A. C. 870.

Concilii Oec.
 cumenici
 exitus.

Not. Anast.
 p. 1157.

(*) Ipsa verba sunt: *Ego Donatus gra-
 tia Dei Episcopus Sanctæ Ostiensis Ecclesiæ,
 locum obtinens Domini mei Hadriani Summi
 Pontificis & universalis Papæ, omnia quæ su-
 perius leguntur, huic Sanctæ & Universali Sy-
 nodo præsidens, usque ad voluntatem ejusdem
 æximii Præsulis promulgavi & manu propria
 subscripsi. Act. Conc. Tom. V. Edit. Paris. 1714.
 Basilius & filii, perpetui Augusti & Romanorum
 Imperatores dicuntur.*

Sæculum IX. episcopus Ephesinus & ceteri omnes Episcopi, numero centum & duo subscripserunt. Pauci profecto, si multitudo Episcoporum illa ætate imperio Constantinopolitano subjectorum spectetur; sed nempe Photius tyrannidem exercens pæne omnes & decessoribus suis Sacratos deposuerat, & in Sedes eorum suos Fautores promoverat, quorum nullus in hoc Concilio est receptus. Isti igitur soli ex priorum Patriarcharum consecratione superstites inventi fuerunt.

p. 1231.

Nicetas, illius ævi Scriptor, in vita Ignatii Patriarchæ, ubi ei de subscriptione hujus Concilii sermo est, dicit: *Non atramento vulgari subscripserunt, sed, (horresco referens) calamus, quo scribebant, Sanguine Salvatoris imbuentes; quod affirmari a scientibus audiui.*

Theoph.

p. 275.

Sup. Lib.
XXXVIII.

s. 46.

Acta de hoc facto (*) silent. At rei hujus exemplum suppetit; nam Theophanes Historiæ Scriptor de Theodoro Papa refert, eum Jesu Christi Sanguine atramento, cum in Pirrhum Depositionis sententiam scriberet, miscuisse.

vit. Hadr.

p. 891.

Legati Romani, antequam subscriberent, cum Græculorum Fidem suspectam haberent, Acta Concilii Anastasio Bibliothecario utriusque linguæ Græcæ & Latinæ

(*) Nec Cardinalis Baronius tantæ rei meminuit.

tinæ optime gnaro examinanda tradide- Sæculum IX.
rant. Is notavit, in altera Epistolarum A. C. 870.
Hadriani Papæ omnia, quæ ad laudes
Ludovici Imperatoris pertinebant, a
Græcis fuisse omiffa. Legatis ergo Ro-
manis acriter conquerentibus, respon-
derunt Græci, in Concilio Ecclesiastico
non oportere alterius quam solius Dei
laudes inferi. Potuiffet forfan utcun-
que recipi hæc excusatio, nisi in hoc ipfo
Concilio Basiliæ Græcorum Imperatoris
laudes utramque paginam impleffent.
Tandem convenit, ut Papæ Legati, ad-
dita illa clausula, de qua supra, *usque ad*
voluntatem Papæ, subscriberent.

Totius deinde Concilii nomine duæ
Epistolæ Synodicae scriptæ. Prima erat
encyclica, in qua omnia, sicut acta fue-
rant, referuntur, & omnes Ecclesiæ Fi- P. 1162. Gr.
lii, cujuscunque Dignitatis & conditio- 1380.
nis sint, Judicium Concilii recipere se-
feque subjicere jubentur. Altera ad Ha-
drianum Papam data est, in eaque Le-
gati Romani & Nicolaus Papa, cujus ju-
dicio tota Synodus inhæssisset, laudantur.
Præterea excitatur Hadrianus, ut reci-
piat Concilium confirmetque, illudque
promulgari atque in omnibus Ecclesiis
recipi jubeat. Data quoque fuit Episto-
la encyclica nomine Imperatoris Basiliæ
duorumque filiorum ipsius, qua omnes
Episcopi de Definitione Concilii certio-

Sæculum IX. res fiunt, & cui apposita est Indictio ter-
A. C. 870. tia, seu annus hic octingentesimus se-
 ptuagesimus. (*)

§. XLVII.

(*) Nulla in Concilio octavo de processio-
 ne Spiritus Sancti mentio facta, quia Romani
 deposito Photio erroris Auctore Hæresim quo-
 que extinctam credere poterant.

Ceterum de eodem Photio Jacobus Bas-
 nagius, Huguenota, qui Lectiones antiquas Hen-
 rici Canisii S. J. iterum edidit & additis Ob-
 servationibus corrupit, in Observatione ad E-
 pistolam Photii ad Michaellem Bulgariae Regem
 datam Tom. II. dicit: *De Photio Litteratis om-
 nibus notissimo nihil foret dicendum nisi vo-
 pularet Baronio Lambecio ceterisque. Hunc
 Seductorem, quo nullus deterior potuit inveniri,
 criminibus manifestissimis iisque plurimis invo-
 lutum asserit Annalista.* †

† Nicetas in
 vit. Ign.

Deinde ex Niceta eundem ab eruditione
 laudat, & suis postea verbis a patientia in er-
 rumnis, *nam, ubi vidit, inquit, amicos in vin-
 culis male tractari, verberibus dilacerari, lin-
 guis excindi, temperare non potuit a lacry-
 mis &c.* Hæc Basnagius sine teste asserit, et
 vero, quod Photius crudelem in modum perfe-
 cutus sit Ignatium Patriarcham, quod Papam &
 Latinos calumniatus sit, quod eos Hæresis ac-
 cusaverit, ipse hac peste infectus, quod tam
 Græcos quam Latinos confictis Legationibus,
 Conciliis, Subscriptionibus deceperit versuti-
 simus Sycophanta, & denique omnes dolor,
 fallacias, mendacia, quæ superius Lector obser-
 vare